

Pablo Tybori, Kwiat Pustyni

nie wiedziałem czym jest miłość
wiecznie zły
gnałem przez pustynne noce, zimne dni
objawiłaś się jak sen
kruchy, piękny sen
nie wiedziałem czym jest miłość
ale ty
poskromiłaś we mnie wilka tak jak nikt
nie chcę już sam budzić się
odnalazłem życia sens

watacha była ważna
gniewny byt
ta nieustanna walka
lecz o nic
coś jak w ruchomych piaskach
po sam świt
szukałem nie wiem czego
aż do dziś

gdzieś na szlaku pustki wokół
odnalazłem kwiat pustyni w mroku
jeszcze nie wiedziałem
czym jest spokój
jeszcze nie wiedziałem, że to ty

nie wiedziałem czym jest miłość
wiecznie zły
gnałem przez pustynne noce, zimne dni
objawiłaś się jak sen
kruchy, piękny sen
nie wiedziałem czym jest miłość
ale ty
poskromiłaś we mnie wilka tak jak nikt
nie chcę już sam budzić się
odnalazłem życia sens

już nie chce fatamorgann
oddam
wszystko to by
móc cie chronić
oddam siebie ci
kochać chcę
ciebie chcę

nie wiedziałem czym jest miłość
wiecznie zły
gnałem przez pustynne noce, zimne dni
objawiłaś się jak sen
kruchy, piękny sen
nie wiedziałem czym jest miłość
ale ty
poskromiłaś we mnie wilka tak jak nikt
nie chcę już sam budzić się
odnalazłem życia sens